II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Ιουνίου 1986

για την αποδοχή της ανάληψης υποχρεώσεων που προτάθηκε όσον αφορά τη διαδικασία αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές ινοπλακών καταγωγής Αργεντινής, Ελβετίας και Γιουγκοσλαβίας και για την περάτωση της έρευνας

(86/232/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1984 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας [1], και ιδίως το άρθρο 10,

Μετά από διαβούλευση στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής, όπως προβλέπεται από τον προαναφερόμενο κανονισμό,

Εκτιμώντας ότι:

Α. **Διαδικασία**

(1) Τον Φεβρουάριο του 1985 η Επιτροπή έλαβε καταγγελία που υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Συνομοσπονδία Ξυλουργικής Βιομηχανίας εκ μέρους των κοινοτικών παραγωγών ινοπλακών που η συλλογική παραγωγή τους αντιπροσωπεύει ουσιαστικά το σύνολο της κοινοτικής παραγωγής του εν λόγω προϊόντος. Η καταγγελία περιείχε αποδεικτικά στοιχεία ως προς την ύπαρξη ντάμπινγκ και ως προς τη σημαντική ζημία που προέκυψε, τα οποία στοιχεία θεωρήθηκαν επαρκή για να δικαιολογήσουν την κίνηση της διαδικασίας. Η Επιτροπή κατά συνέπεια γνωστοποίησε, με ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* [2], την κίνηση διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές στην Κοινότητα πλακών-διαφραγμάτων από ίνες ξύλου ή άλλες φυτικές ύλες με βάρος μεγαλύτερο από 0,80 g/cm³ (ινόπλακες) που υπάγονται στη διάκριση ex 44.11 του κοινού δασμολογίου που υπάγεται στους κώδικες NIMEXE 44.11-10 και 20, καταγωγής Αργεντινής, Πορτογαλίας, Ελβετίας και Γιουγκοσλαβίας και άρχισε έρευνα. Η διαδικασία αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές ινοπλακών καταγωγής Πορτογαλίας στη συνέχεια περατώθηκε [3].

(2) Η Επιτροπή ενημέρωσε επίσημα για το θέμα αυτό τους εξαγωγείς και εισαγωγείς που είναι γνωστό ότι ενδιαφέρονται, τους αντιπροσώπους της χώρας εξαγωγής και τους καταγγέλλοντες σχετικά με την κίνηση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ και έδωσε στα άμεσα ενδιαφερόμενα μέρη τη δυνατότητα να γνωστοποιήσουν γραπτώς τις απόψεις τους και να ζητήσουν ακρόαση.

(3) Οι περισσότεροι από τους κοινοτικούς παραγωγούς, όλοι οι εξαγωγείς και ορισμένοι εισαγωγείς γνωστοποίησαν γραπτώς τις απόψεις τους. Επιπλέον, όλοι οι εξαγωγείς ζήτησαν να γίνουν και έγιναν δεκτοί σε ακρόαση. Εξάλλου, ένας εξαγωγέας ζήτησε να συναντηθεί με τους αντιπροσώπους της κοινοτικής βιομηχανίας. Η Επιτροπή διαβίβασε αυτή την αίτηση στην Συνομοσπονδία των καταγγελόντων η οποία στη συνέχεια γνωστοποίησε στην Επιτροπή ότι τα μέλη της δεν επιθυμούσαν αυτή τη συνάντηση.

(4) Η Επιτροπή αναζήτησε και επαλήθευσε όλες τις πληροφορίες που θεώρησε αναγκαίες για την έρευνα στις εγκαταστάσεις των ακόλουθων εταιρειών:

ΕΟΚ:

— Hornitex Werke, Horn-Bad Meinberg, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας,

— Renitex GmbH, Losheim/Saar, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας,

— Isoroy SA, Lisieux, Γαλλία,

— Unalit SA, St. Jean-de-Losne, Γαλλία,

— Legnochimica SpA, Mondovi, Ιταλία,

— Orsa SpA, Mondovi, Ιταλία.

[1] ΕΕ αριθ. L 201 της 30. 7. 1984, σ. 1.
[2] ΕΕ αριθ. C 47 της 19. 2. 1985, σ. 3.
[3] ΕΕ αριθ. L 81 της 26. 3. 1986, σ. 30.

Παραγωγών/εξαγωγέων:

— Αργεντινή: Fiplasto SA, Buenos Aires,
— Ελβετία: Pavatex SA, Cham/Zürich,
— Γιουγκοσλαβία:
  — Lesonit/Slovenijales, Illirska Bistrica/Ljubljana,
  — Šik «Kopaonik», Kuršumlja,
  — Šipad Timber Export, Sarajevo.

Εισαγωγέων:

— Baveka, Antwerpen, Βέλγιο,
— Resim, Trieste, Ιταλία.

Η έρευνα ως προς την ύπαρξη ντάμπινγκ κάλυψε την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1984.

Β. **Κανονική αξία**

α) *Αργεντινή*

(5) Η κανονική αξία για την Fiplasto SA καθορίστηκε με βάση τις εγχώριες τιμές που έχουν πράγματι πληρωθεί ή πρέπει να πληρωθούν κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις για το ομοειδές προϊόν.

β) *Ελβετία*

(6) Η κανονική αξία για την Pavatex SA καθορίστηκε με βάση τις εγχώριες τιμές που έχουν πράγματι πληρωθεί ή πρέπει να πληρωθούν κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις για το ομοειδές προϊόν.

γ) *Γιουγκοσλαβία*

(7) Η κανονική αξία για την Lesonit και Šik «Kapaonik» καθορίστηκε με βάση τις εγχώριες τιμές που έχουν πράγματι πληρωθεί ή πρέπει να πληρωθούν κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις για το ομοειδές προϊόν. Η Šipad Timber Export δεν παρείχε ικανοποιητικά αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τις εγχώριες τιμές τους και η Επιτροπή, επομένως, έκανε τις διαπιστώσεις της σχετικά με αυτή την εταιρεία με βάση τις πληροφορίες που επαλήθευσε σχετικά με τις εγχώριες τιμές των άλλων δύο γιουγκοσλάβων παραγωγών.

Γ. **Τιμή εξαγωγής**

(8) Οι τιμές εξαγωγής για όλους τους ενδιαφερόμενους εξαγωγείς καθορίστηκαν με βάση τις τιμές που έχουν πράγματι πληρωθεί ή πρέπει να πληρωθούν για τα προϊόντα που εξάγονται στην Κοινότητα.

Δ. **Σύγκριση**

(9) Κατά τη σύγκριση της κανονικής αξίας με τις τιμές εξαγωγής η Επιτροπή έλαβε υπόψη, όπου έκρινε κατάλληλο, τις διαφορές που επιδρούν στη δυνατότητα σύγκρισης των τιμών, όπως οι εκπτώσεις, οι εκπτώσεις για την ποσότητα, οι προμήθειες, οι όροι πίστωσης, τα έξοδα μεταφοράς και ασφάλειας καθώς και οι επιστροφές των επιβαρύνσεων κατά την εισαγωγή επί των υλικών που ενσωματώνονται στη φυσική τους κατάσταση στο ομοειδές προϊόν όταν προορίζεται για κατανάλωση στη χώρα καταγωγής, στις περιπτώσεις όπου οι σχετικοί ισχυρισμοί μπορούν να αποδειχθούν σε ικανοποιητικό βαθμό.

(10) Ο ελβετός εξαγωγέας προέβαλε το επιχείρημα ότι οποιοδήποτε περιθώριο ντάμπινγκ έχει διαπιστωθεί για τις εξαγωγές του, οφειλόταν στις διαφορές της ποιότητας και των διαστάσεων μεταξύ του εξαγόμενου προϊόντος και του ομοειδούς προϊόντος που πωλείται στην εγχώρια αγορά. Ισχυρίστηκε ότι λόγω των περιορισμών της ελβετικής νομοθεσίας δεν ήταν ωστόσο σε θέση να αποδείξει μέχρι ποιου βαθμού αυτές οι διαφορετικές ποσότητες και διαστάσεις είχαν πράγματι παραχθεί και πωληθεί στις διάφορες αγορές. Δεν έδωσε, συνεπώς, αποδεικτικά στοιχεία ώστε να βοηθήσει την Επιτροπή να επαληθεύσει κατά πόσο ήταν αιτιολογημένος ο ισχυρισμός και για το λόγο αυτό η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη αυτές τις διαφορές στις οποίες αναφερόταν ο ισχυρισμός.

(11) Όλες οι συγκρίσεις έγιναν σε επίπεδο «εκ του εργοστασίου».

Ε. **Περιθώρια**

(12) Η εξέταση των γεγονότων αποδεικνύει την ύπαρξη ντάμπινγκ όσον αφορά όλους τους εξαγωγείς που αφορά η διαδικασία αυτή· το περιθώριο ντάμπινγκ είναι ίσο προς το ποσό κατά το οποίο η κανονική αξία όπως έχει καθοριστεί, υπερβαίνει την τιμή εξαγωγής στην Κοινότητα.

(13) Αυτά τα περιθώρια ποικίλλουν ανάλογα με τον εξαγωγέα και το κράτος μέλος εισαγωγής, ενώ τα μέσα σταθμισμένα περιθώρια για κάθε έναν από τους εξαγωγείς που αφορούσε η έρευνα, είναι τα εξής:

— Αργεντινή: Fiplasto SA, Buenos Aires	34,7 %,
— Ελβετία: Pavatex SA., Cham/Zürich	47,0 %,
— Γιουγκοσλαβία:	
— Lesonit/Slovenijales, Illirska Bistrica/Ljubljana	34,0 %,
— Šik «Kopaonik», Kuršumlja	29,6 %,
— Šipad Timber Export, Sarajevo	57,4 %.

ΣΤ. **Σημία**

(14) Όσον αφορά τη ζημία που έχει προκληθεί από τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, τα αποδεικτικά στοιχεία που διαθέτει η Επιτροπή δείχνουν ότι οι εισαγωγές ινοπλακών στην Κοινότητα από την Αργεντινή, την Ελβετία και τη Γιουγκοσλαβία αυξήθηκαν από 31 341 τόνους το 1981 σε 66 501 τόνους το 1984, δηλαδή κατά 112 %. Αυτό αντιστοιχεί σε αύξηση του τμήματος της αγοράς που κατέχουν οι εισαγωγές από αυτές τις χώρες από 3,3 % σε 7,5 % κατά την ίδια περίοδο. Οι εισαγωγές από την Αργεντινή στην Κοινότητα αυξήθηκαν από 4 550 τόνους το 1981 σε 9 101 τόνους το 1984 που αντιστοιχεί σε αύξηση του τμήματος της αγοράς από 0,5 % σε 1,0 %. Οι εισαγωγές από την Ελβετία αυξήθηκαν κατά την ίδια περίοδο από 9 723 τόνους σε 13 667 τόνους, με αποτέλεσμα να αυξηθεί το τμήμα της αγοράς που κατέχουν στην Κοινότητα από 1,0 % σε 1,5 %. Κατά την ίδια περίοδο, οι εισαγωγές από τη Γιουγκοσλαβία αυξήθηκαν από 17 068 τόνους σε 43 737, που αντιστοιχεί σε αύξηση του τμήματος της αγοράς από 1,8 % σε 4,9 %.

(15) Οι τιμές μεταπώλησης αυτών των εισαγωγών ήταν χαμηλότερες από τις τιμές των κοινοτικών παραγωγών κατά την περίοδο που κάλυψε η έρευνα κατά 3 % έως 88 %. Τα μέσα σταθμισμένα περιθώρια της μείωσης για κάθε έναν από τους εξαγωγείς ήταν τα ακόλουθα:

— Filplasto SA, Buenos Aires 14,0 %,

— Pavatex SA, Cham/Zürich 18,8 %,

— Lesonit/Slovenijales, Illirska Bistrica/Ljubljana 16,8 %,

— Šik «Kopaonik», Kuršumlja 31,8 %,

— Šipad Timber Export, Sarajevo 37,9 %.

(16) Ενώ τα μέτρα αντιντάμπινγκ που θέσπισαν τα κοινοτικά όργανα και εφαρμόζονται από το 1982 κατά των εισαγωγών ινοπλακών από άλλες χώρες, βελτίωσαν τη θέση της κοινοτικής βιομηχανίας ινοπλακών, η κατάσταση της βιομηχανίας αυτής δεν είναι ακόμη καθόλου ικανοποιητική. Χαρακτηρίζεται από περιορισμένη χρησιμοποίηση του παραγωγικού δυναμικού, από μειωμένα κέρδη και από μεγάλη διείσδυση των εισαγωγών. Συνεπώς, η παραγωγή ινοπλακών της κοινοτικής βιομηχανίας μειώθηκε από 555 400 τόνους το 1981 σε 465 500 τόνους το 1984 και οι πωλήσεις αυτής της κοινοτικής βιομηχανίας μειώθηκαν από 503 400 τόνους σε 442 400 τόνους κατά την ίδια περίοδο.

(17) Συγχρόνως, η κατανάλωση ινοπλακών στην Κοινότητα μειώθηκε από 960 600 τόνους το 1981 σε 891 900 τόνους το 1984 με αποτέλεσμα να μειωθεί το τμήμα της αγοράς που κατέχουν οι κοινοτικοί παραγωγοί στο εσωτερικό της Κοινότητας από 52,4 % σε 49,6 % κατά την ίδια περίοδο, σε αντίθεση με τη σημαντική αύξηση των εισαγωγών ινοπλακών από την Αργεντινή, τη Σουηδία και τη Γιουγκοσλαβία. Αυτή η αύξηση πρέπει να εξαταστεί επίσης παράλληλα με τα στοιχεία των εισαγωγών για άλλες τρίτες χώρες, που αφορούν τα προαναφερόμενα μέτρα αντιντάμπινγκ που ισχύουν ήδη, τα οποία στοιχεία σημείωσαν πτώση από το 1982. Επιπλέον, τρεις κοινοτικοί παραγωγοί ινοπλακών αναγκάστηκαν να παύσουν την παραγωγή τους από το 1982 με αποτέλεσμα την απώλεια περισσότερων θέσεων απασχόλησης, και περίπου όλοι οι υπόλοιποι κοινοτικοί παραγωγοί είχαν ζημίες με τις δραστηριότητές τους στον τομέα των ινοπλακών κατά την περίοδο που κάλυψε η έρευνα.

(18) Η Επιτροπή εξέτασε επίσης αν η ζημία έχει προκληθεί από άλλους παράγοντες. Ο ελβετός εξαγωγέας προέβαλε τον ισχυρισμό ότι οι δυσκολίες που αντιμετώπιζε η κοινοτική βιομηχανία ινοπλακών κατά την περίοδο που κάλυπτε η έρευνα, οφειλόταν μόνο στην υποκατάσταση των ινοπλακών από λεπτόκοκκες ινόπλακες. Η Επιτροπή εξέτασε αυτόν τον ισχυρισμό και διαπίστωσε ότι οι λεπτόκοκκες ινόπλακες είχαν διατεθεί στο εμπόριο στην Κοινότητα από τις αρχές της δεκαετίας του 70 και ότι, λόγω των διαφορετικών τεχνολογικών και φυσικών χαρακτηριστικών τους, μπορούσαν να αντικαταστήσουν τις ινόπλακες μόνο για ορισμένες ειδικές χρήσεις. Επιπλέον, οι πληροφορίες που διέθετε η Επιτροπή δείχνουν ότι η διαδικασία υποκατάστασης είχε περατωθεί κατά τις αρχές της δεκαετίας του 80. Η μελέτη της αγοράς που υπέβαλε ο ελβετός εξαγωγέας είχε γίνει το 1982 και δεν περιλαμβάνει καμία πληροφορία σχετικά με το αν επαναλήφθηκε από τότε αυτή η υποκατάσταση.

(19) Επιπλέον, η Επιτροπή εξέτασε αν η ζημία είχε προκληθεί λόγω της πτώσης της κατανάλωσης στην Κοινότητα. Διαπιστώθηκε, ωστόσο, ότι η πτώση αυτή επηρέασε τους κοινοτικούς παραγωγούς, ενώ οι εισαγωγές αυτές αυξήθηκαν σε απόλυτους αριθμούς καθώς και ως προς το τμήμα της αγοράς που κατέχουν.

(20) Συνεπώς, η σημαντική αύξηση των εισαγωγών ινοπλακών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, καταγωγής Αργεντινής, Ελβετίας και Γιουγκοσλαβίας και οι τιμές με τις οποίες πωλήθηκαν στην Κοινότητα τα εισαγόμενα αυτά προϊόντα, οδήγησαν την Επιτροπή στο να καθορίσει ότι οι επιπτώσεις των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, αν εξαταστούν χωριστά, πρέπει να θεωρηθεί ότι προκαλούν σημαντική ζημία στον σχετικό κλάδο της βιομηχανικής παραγωγής της Κοινότητας.

Ζ. Το συμφέρον της Κοινότητας

(21) Η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις σοβαρές δυσκολίες που αναφέρονται παραπάνω, και που αντιμετωπίζει ακόμη η κοινοτική βιομηχανία, καθώς και τα μέτρα αντιντάμπινγκ που ισχύουν έναντι άλλων τρίτων χωρών, η αποτελεσματικότητα των οποίων μπορεί να απειληθεί αν δεν θεσπιστούν μέτρα στην παρούσα περίπτωση. Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας να ληφθούν μέτρα, εφόσον δεν έλαβε παρατηρήσεις από κανέναν που χρησιμοποιεί ινόπλακες οι οποίες υπόκεινται στα πορίσματα σχετικά με την εφαρμογή πρακτικής ντάμπινγκ.

Η. Αναλήψεις υποχρεώσεων

(22) Οι ενδιαφερόμενοι εξαγωγείς ενημερώθηκαν σχετικά με τα σημαντικότερα αποτελέσματα της έρευνας και ανέπτυξαν τις απόψεις τους. Όλοι οι ενδιαφερόμενοι εξαγωγείς πρότειναν εν συνεχεία ανάληψη υποχρεώσεων όσον αφορά την αύξηση των τιμών εξαγωγής τους ινοπλακών προς την Κοινότητα.

(23) Αυτές οι αναλήψεις υποχρεώσεων είναι επαρκείς για να εξαληφθεί η ζημία που έχει προκληθεί στην κοινοτική βιομηχανία και δεν υπερβαίνουν σε καμία περίπτωση τα περιθώρια ντάμπινγκ που διαπιστώθηκαν. Επιπλέον, φαίνεται ότι είναι δυνατό να ελέγχεται αποτελεσματικά η ορθή υλοποίηση των υποχρεώσεων που έχουν αναληφθεί. Υπό αυτές τις συνθήκες, οι προτεινόμενες αναλήψεις υποχρεώσεων γίνονται αποδεκτές και συνεπώς η διαδικασία μπορεί να περατωθεί χωρίς την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ.

(24) Η συμβουλευτική επιτροπή δεν προέβαλε αντιρρήσεις,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Η Επιτροπή αποδέχεται τις αναλήψεις υποχρεώσεων που πρότειναν οι Filplasto SA Buenos Aires, Pavatex SA Cham/Zürich, Lesonit/slocenijales, Illirska Bistrica/Ljubljana, Šik «Kopaonik», Kuršumlja και Šipad Timber Export, Sarajevo όσον αφορά τη διαδικασία αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές πλακών-διαφραγμάτων από ίνες ξύλου ή άλλες φυτικές ύλες με βάρος μεγαλύτερο από 0,80 g/cm^3 (ινόπλακες) που υπάγονται στη διάκριση ex 44.11 του κοινού δασμολογίου που αντιστοιχεί στους κώδικες NIMEXE 44.11-10 και 20, καταγωγής Αργεντινής, Ελβετίας και Γιουγκοσλαβίας.

Άρθρο 2

Περατώνεται η έρευνα σχετικά με τη διαδικασία αντιντάμπινγκ που αναφέρεται στο άρθρο 1.

Βρυξέλλες, 9 Ιουνίου 1986.

Για την Επιτροπή

Willy DE CLERCQ

Μέλος της Επιτροπής